

U4 $\frac{66-8}{35}$

9
W

JOHAN LUDVIG RONEBERGS

SAMLADE ARBETEN.

Första Bandet.

9

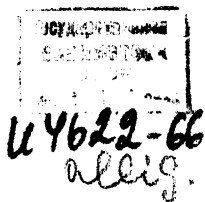
HELSINGFORS.

Theodor Sederholms förlag.

Finska Litteratur-sällskapets tryckeri.

1861.

Imprimatur: *L. Heimbürger*

LYRISKA DIKTER.

Till Franzén.

Höjde du då ren för sista gången
 Här en älskad röst,
 Du, som, lärkan lik, flög bort med sången
 Undan storm och höst?

Skall det land, som såg din morgons blomma,
 Såg din middags guld,
 Icke äfven se din afton komma
 Solbelyst och huld?

Glömmer du i Sveas blomsterdalar
 Fosterlandets skog,
 Och vid sångerna af Näktergalar
 Huru Vakan slog?

Sen du for från oss har redan mången
 Vinter setts förgå;
 Men fast våren kom och fogelsången,
 Kom ej du ändå.

Ack, i dina fordna lunder drömde
 Natten lika ljuf,
 Och den minsta blommas öga gömde
 Samma dagg ännu:

Som när fordom säll du gick på stranden
 Der din hemelf flöt,

4

Tänkte visor, såg på midnattsbranden,
Eller blommor bröt.

När kring samma nejd det åter våras,
Och dess prakt slår ut,
Vore det ej ljuft ännu att tåras
Der du sjöng förut?

Ja, fast Uhlås gamla borg föröddes,
Fast du finner blott
Sörjande ruiner der du föddes,
Der din boning stått;

Vore ju dock kärt att gå och minnas
Hvar det fordom var
Hyddans ställe, och den sångarinnas,
Som dess flaggstång bar.

Vinden gnyr i Auras lärosalar;
Kom dock dit också!
Mången hugkomst der ur askan talar
Till ditt bröst ändå!

Kom tillbaka till ett land, som famnar,
Ack, så gerna dig!
Hvar som helst i våra skär du hamnar,
Blombeströs din stig.

Som en saknad vårdag skola tjällen
Helsa dig igen;
Och hvart echo, i de gråa fjällen,
Som en barndomsvän.